

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/1/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2515010154
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Tencer
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2515010154.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Tencera a sudcov JUDr. Martina Žovinca a JUDr. Daniely Šramelovej, v trestnej veci proti obžalovanej M. U. a spol., pre zločin lúpeže spolupáchateľstvom podľa § 20 § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e/ Tr. zák., o odvolaní obžalovanej M. U. a N. U. proti rozsudku Okresného súdu v Piešťanoch zo dňa 9.12.2015, sp. zn. 2T/38/2015, na verejnom zasadnutí konanom dňa 4.2.2016 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolania obžalovanej M. U., nar. XX.X.XXXX a N. U., nar. XX.X.XXXX z a m i e t a j ú.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom boli obžalovaného M. U. a N. U. uznané za vinné zo zločinu lúpeže spolupáchateľstvom § 20 § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e/ Tr. zák., ktorého sa mali dopustiť na tom skutkovom základe, že po predchádzajúcej vzájomnej dohode dňa 25.02.2015 v čase okolo 11.00 hod. v obci Drahovce na Hlavnej ulici pri Kultúrnom dome zozadu dobehli v tom čase na bicykli jazdiacu P. X., nar. XX.XX.XXXX, svojimi telami jej zabránili v ďalšej jazde, pričom jedna z nich ju sotila do hrude, v dôsledku čoho P. X. spadla na kolená, následne sa obe obvinené na ňu natlačili a z ľavého bočného vrečka pleteného svetra jej odcudzili hneďú peňaženku s hotovosťou 150,- Eur, čím poškodenej P. X., bytom D., ul. N. č. XXX/XX spôsobili škodu vo výške 150,- Eur.

Za to súd obžalovaným podľa § 188 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 5 Tr. zák. uložil trest odňatia slobody v trvaní 9 (deväť) rokov a 6 (šesť) mesiacov .

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. súd obe obžalované pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonnej lehote odvolanie obe obžalované prostredníctvom svojho obhajcu, ktoré v rozsiahlych písomných dôvodoch odvolania poukázali na nezákonnosť rozhodnutia prvostupňového súdu. V prvom rade poukázali na to, že okresný súd neakceptoval návrh na doplnenie dokazovania, resp. na vykonanie dôkazov a to v podobe v celom paralelnom prehratí oboch video stôp, z ktorých by bolo evidentné, že v danom prípade zo strany obžalovaných nedošlo ani len ku krádeži a nie to vôbec ešte k lúpeži. Výsledky vykonaného dokazovania podľa ich názoru bez akýchkoľvek pochybností nepreukazujú, že by sa skutku dopustili tak, ako im to kladie za vinu obžaloba a prvostupňový rozsudok.

Rovnako poukázali na to, že okresný súd v dôvodoch napadnutého rozhodnutia postupoval v rozpore s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. najmä z pohľadu ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por., pričom poukazuje na to, že dokazovanie, ktoré nebolo vykonané v potrebnom a náležitom rozsahu, čo spôsobilo nejasnosť a neúplnosť skutkových zistení. Okresný súd sa zároveň nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre spravodlivé meritórne rozhodnutie. Rovnako poukázal na to, že okresný súd sa nevysporiadal s obhajobou obžalovaných ani vo vzťahu k náležitému zisteniu skutkovému stavu veci, a v konečnom dôsledku ani dôvodnosti prezentovania právneho posúdenia veci. Poukazuje na to, že z postupu ako i z rozhodnutia súdu vyplýva, že súd najskôr určil právnu kvalifikáciu a tomu sa

potom prispôsobilo dokazovanie a nie naopak. Na základe týchto skutočností preto navrhol, aby krajský súd zrušil rozsudok okresného súdu a vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Zástupca krajského prokurátora navrhol odvolanie oboch obžalovaných ako nedôvodné zamietnuť, nakoľko rozsudok súdu prvého stupňa považoval za správny a zákonný vo všetkých jeho výrokoch.

Krajský súd na podklade podaných odvolaní podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým mohol odvolateľ podať odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré rozsudku predchádzalo a tak zistil, že odvolania oboch obžalovaných nie sú dôvodné.

V postupe okresného súdu neboli zistené chyby, ktoré by mohli spôsobiť nesprávnosť niektorého výroku rozsudku.

Okresný súd skutok opísaný v obžalobnom návrhu prejednal v celej šírke v súlade s ustanovením § 278 Tr. por. a z vykonaných dôkazov po ich vecnom vyhodnotení vyvodil skutkové závery, ktoré z nich vyplývajú, a skutok posúdil podľa znakov trestného činu, z ktorého uznal obžalované za vinné.

Z výsledkov vykonaného dokazovania bolo preukázané, že obžalované sa dopustili skutkov tak, ako sú im kladené za vinu obžalobou a prvostupňovým rozsudkom.

Súd prvého stupňa v súlade s požiadavkou zákonodarcu v písomnom odôvodnení napadnutého rozsudku jasne a zrozumiteľne a veľmi podrobne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Z odôvodnenia je taktiež zrejmé, akými právnymi úvahami sa okresný súd spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a tiež ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovaných.

Všetky vo veci vykonané dôkazy okresný súd v dôvodoch napadnutého rozsudku veľmi podrobne rozoberá, preto krajský súd v podrobnostiach na tieto dôkazy len poukazuje. Z usvedčujúcich dôkazov krajský súd poukazuje predovšetkým na výpoveď poškodenej P. X., ktorá v prípravnom konaní veľmi podrobne a jasne opísala za akých okolností k predmetnému skutku došlo. Uviedla, že v čase, keď prechádzala okolo kultúrneho domu na bicykli, zrazu k nej dobehli dve cigánky, jedna z nich z ničoho nič oboma rukami do nej sotila a to do ramena, až spadla na rameno, ktoré si udrela, ale snažila si udržať rovnováhu. Bicykel nepadol, keďže tieto osoby boli na nej natlačené. Vtedy jej museli z ľavého vrečka hnedého pleteného svetra, ktorý mala oblečený, vybrať starú hnedú peňaženku, v ktorej mala 150,- Eur. Potom od nej odbehli preč smerom k pošte, a ona išla vedľa bicykla smerom k Jednote.

Výpoveď poškodenej P. X. potvrdzujú aj svedkovia H. D., ale i svedkyňa E. R. a svedok S. N. a v neposlednom rade aj svedok H. N..

Vyššie uvedení svedkovia, ktorých výpovede okresný súd veľmi podrobne v dôvodoch napadnutého rozsudku rozoberá, jasne a bez akýchkoľvek pochybností popísali za akých okolností videli spáchanie uvedeného skutku. Predovšetkým svedok H. D. uviedol, že videl poškodenú ako táto prechádzala na bicykli, a ako k nej zozadu pribehli dve Rómky, strčili do nej, pričom videl, že jedna ju sotila do ramena alebo do hrude, pričom babka stratila rovnováhu, začala z bicykla padať, však nespadla, rukou sa oprela o zem a bicykel zostal stáť. Bolo vidieť, ako sa snažila udržať rovnováhu a tak sa chýtila zeme. Uvedené Rómky stáli v blízkosti, pričom o chvíľu len začali bežať dolu briežkom po tráve smerom k nemu, odkiaľ sa potom rozbehli k zdravotnému stredisku, kde ich čakalo odstavené auto, do ktorého nastúpili a rýchlo odišli preč. Tieto okolnosti potvrdila i svedkyňa E. R., ktorá konanie obžalovaných popísala tak, že videla ako obe rýchlym krokom prišli k poškodenej, ktorá išla na bicykli popri hlavnej ceste a videla ako do nej začali tlačiť a úplne sa na ňu natlačili tak, že táto musela zastať a zísť z bicykla. Donútili ju zastať, a aby nespadla, táto musela z bicykla zísť. Videla ako poškodená zabalancovala, avšak nepadla, lebo boli na nej obe obžalované natlačené. Tiež videla ako jedna z nich občiahla poškodenú rukami, ale či jej niečo zobrala z vrečka, to uviesť nevedela. Toto všetko sa odohralo v krátkom čase, pričom sa hneď rozbehli dolu trávníkom smerom k pošte, kde potom nastúpili do zeleného auta Audi A6 poznávacou značkou PN -606 CS. Tiež ešte poznamenala, že potom prišiel za ňou svedok D. a pýtal sa jej, či videla čo sa stalo, pričom povedal, že to pôjde nahlásiť na obecný úrad. Tieto okolnosti potvrdil i svedok S. N., ako i svedok H. N.. Ďalším usvedčujúcim dôkazom, ktorý bol vykonaný je dôkaz v podobe kamerového záznamu, ktorý bol na hlavnom pojednávaní prehratý a krajský súd sa s predmetným kamerovým záznamom rovnako oboznámil. Z kamerového systému umiestneného na kultúrnom dome vyplýva, že z vozidla vybehli dve Rómky, ktoré utekajú po hlavnej ceste k poškodenej, ktorú dobehli na úrovni obecného parku. Následne je vidieť, ako tieto dve Rómky utekajú od poškodenej cez obecný

park k zdravotnému stredisku. K týmto kamerovým záznamom je v spise pripojená aj fotodokumentácia, ktorá veľmi podrobne zachytáva všetky tieto zábery zaistené z kamerového záznamu.

Vo veci bol ďalej vypracovaný aj znalecký posudok znalkyne z odboru zdravotníctva odvetvia psychiatrie MUDr. Ľubice Ondrisovej a MUDr. Moniky Gregorovej, z ktorých vyplýva, že obžalovaná N. U. netrpí žiadnou duševnou poruchou a tiež netrpela ani v čase spáchania skutku.

Vychádzajúc z vyššie uvedených dôkazov je teda nepochybné, že obrana obžalovaných v tej podobe ako ju prednášali v priebehu celého konania pred súdom nemôže obstáť, nakoľko obe obžalované podľa názoru krajského súdu sú usvedčované jednoznačne a to bez akýchkoľvek pochybností. Pokiaľ ide o samotnú obranu obžalovaných je potrebné uviesť, že tieto boli vo veci viackrát vypočúvané, pričom od počiatočných svojich výpovediach popierali akýkoľvek kontakt s poškodenou, a až po prehraní kamerového záznamu svoju výpoveď zmenili, keď uvádzali, že sa stretli s poškodenou, túto však nenapadli, len jej ponúkali na predaj tovar a to v podobe ponožiek. Jednoznačne popreli akúkoľvek formu násilia vo vzťahu k poškodenej.

Výsledky vykonaného dokazovania však ich obranu v tomto smere jednoznačne vyvracajú. K samotnému odcudzeniu peňazí je potrebné poukázať predovšetkým na výpoveď svedka S. N., ktorý jednoznačne potvrdil, že videl ako jedna z týchto Rómiek vyťahla poškodenej zo svetra peňaženku. Na týchto tvrdeniach svedkovia zotrvali aj počas hlavného pojednávania, ako i pri konfrontácii s oboma obžalovanými.

Poškodená, ktorá mala 85 rokov, do ktorej strčili a svojim telami zabránili jej pádu na zem, využili dezorientovanosť poškodenej a odcudzili jej zo svetra peňaženku v ktorej mala obnos 150,- Eur.

Krajský súd nemohol akceptovať námietku obžalovaných v tom smere, že by okresný súd nevykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu a svoje rozhodnutie odôvodnil v rozpore s ustanovením § 168 Tr. por., nakoľko v tomto smere je potrebné poukázať na to, že okresný súd v dôvodoch napadnutého rozsudku veľmi podrobne a jasne špecifikuje všetky vo veci vykonané dôkazy, ktoré náležitým spôsobom i rozoberá a hodnotí, pričom z odôvodnenia je zrejmé, ako sa vysporiadal aj s obranou obžalovaných v tomto smere, keď skonštatoval, že obranné tvrdenia obžalovaných nemôžu obstáť vzhľadom na dôkazy, ktoré objektívne a nepochybné obe obžalované zo spáchania uvedenej trestnej činnosti usvedčujú.

Keďže všetky dôkazy preukazujúce vinu obžalovaných boli vykonané v súlade so zákonom a ani odvolací súd nezistil dôvod týmto neveriť, osvojil si výrok o vine a právnom posúdení skutku z prvostupňového rozsudku.

K samotnej právnej kvalifikácii je potrebné poznamenať, že je nepochybné, že tak ako už je vyššie uvedené vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že obe obžalované spoločným konaním po vzájomnej dohode násilím sa zmocnili cudzej veci - peňaženky, a takýto čin spáchali na 85 ročnej osobe, teda chránenej osobe. Preto právne posúdenie skutku obžalovaných plne zodpovedá zistenému skutkovému stavu. I touto otázkou sa okresný súd v dôvodoch napadnutého rozsudku veľmi podrobne zaoberal a jasne v súlade so zákonom vyložil na základe ktorých skutočností dospel k záveru, že konanie oboch obžalovaných je potrebné kvalifikovať ako zločin lúpeže spolupáchateľstvom podľa § 20, § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e/ Tr. zák. I v tomto smere preto krajský súd dôvody prvostupňového rozhodnutia akceptuje a v podrobnostiach na ne len poukazuje. Rovnako správne postupoval aj okresný súd aj pri úvahách o druhu a výmere trestu obžalovaným a uložil týmto tresty, ktoré zodpovedajú všetkým zásadám pre ukladanie trestu. Okresný súd správne zhodnotil závažnosť konania obžalovaných, osobné pomery obžalovaných, charakter z celkovej trestnej činnosti, pričom zohľadnil priťažujúce i poľahčujúce okolnosti, zvažil predovšetkým okolnosť, že skutok bol spáchaný na chránenej osobe a ukladal obžalovaným trest v rozpätí od 7 do 12 rokov, pričom správne poukázal na predchádzajúce odsúdenia obžalovaných, použil správne ustanovenia § 38 ods. 5 Tr. zák., kde pri opätovnom páchaní zločinu sa zvyšuje dolná hranica zákonom stanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu a prihliadol predovšetkým na to, že obžalovaná M. U. už v minulosti bola za zločin odsúdená a to rozsudkom Okresného súdu v Prievidzi sp. zn. 1T/248/2008 zo dňa 10.6.2009 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trenčín sp. zn. 23To/109/2009 zo dňa 8.10.2009, a obžalovaná N. U. bola v minulosti dvakrát odsúdená taktiež za zločin a to rozsudkom Okresného súdu v Prievidzi sp. zn. 1T/248/2008 zo dňa 10.6.2009 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 23To/109/2009 zo dňa 8.10.2009 a tiež rozsudkom Okresného súdu v Humennom sp. zn. 3T/37/2010 zo dňa 16.6.2010 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2To/69/2010 zo dňa 28.10.2010, ktoré skutočnosti opodstatňujú postup v zmysle § 38 ods. 5 Tr. zák. a po upravení trestnej sadzby uložil obom obžalovaným trest na dolnej hranici trestnej sadzby v trvaní 9 rokov a 6 mesiacov. Predovšetkým okolnosť, že u oboch obžalovaných sa nejedná o osoby, ktoré by nemali dostatočné skúsenosti s

páchaním trestnej činnosti, o čom svedčia i predchádzajúce odsúdenia tak ako sú vyššie uvedené, bolo potrebné a správne uložiť obom obžalovaným tresty nepodmienečné, ktoré tresty podľa názoru krajského súdu sú trestami primeranými a zodpovedajúcimi zákonu.

Nakoľko obe obžalované v posledných desiatich rokoch boli vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin, správne postupoval okresný súd, keď obe obžalované pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Keďže krajský súd nezistil žiadne dôvody pre zmenu prvostupňového rozhodnutia, odvolania oboch obžalovaných v zmysle § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.